

Ahmed ibn Jahja en-Nexhmij

Çfarë është Da'ueti Selefij

dhe cilat janë bazat mbi të cilat ngrihet ky da'uet

سلفي

SELEFI.ORG

Kurani dhe Suneti sipas kuptimit të Selefëve të këtij Umeti

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Me Emrin e Allahut, të Gjithëmëshirshmit, Mëshirëplotit

Lavdërimet i takojnë Allahut, Zotit të botëve. Paqja dhe lëvdata e Allahut qofshin mbi më të nderuarin e profetëve dhe të dërguarve, profetin tonë Muhamedin, mbi familjen dhe të gjithë shokët e tij.

Dhe më pas:

Tani dëshiroj që të them shkurtimisht se çfarë është Da’ueti Selefij dhe cilat janë bazat mbi të cilat ngrihet ky Da’uet.

Da’ueti Selefij është quajtur kështu sepse rrjedh nga Menhexhi i Selefëve, për të cilët ka thënë i Dërguari Allahut – *sal-lAllahu alejhi ue sel-lem* – në hadithin që lajmëron për ndarjen e umetit, kur ai përmendi ndarjet e popujve dhe përmendi se:

هذه الأمة تفرق على ثلاث و سبعين فرقة، كلها في النار إلا واحدة. قالوا: من هي يا رسول الله؟
قال: هم الذين على مثل ما أنا عليه اليوم و أصحابي. و في رواية قال: هم الجماعة

“Ky umet do të ndahet në shtatëdhjetë e tre grupe, që të gjitha këto grupe do të jenë në zjarr, përveç njërit.” Ata thanë: Kush është grupi i shpëtuar, o i Dërguari Allahut? Ai tha: “Janë ata të cilët ndjekin këtë (rrugë) në të cilën jam unë sot dhe shokët e mi.”

Në një transmetim tjetër tha: “**Ata janë xhemati.**”¹

¹ Transmeton Tirmidhiu [2640], Ibën Maxheh [479], e ka nxjerrë Ahmedî [4/102], Ebu Daudi [4597], e saktësoi Albani në Silsiletus-Sahijha [204].

Pra, duke u bazuar në këtë themi se: Selefizmi është marrë nga Selefët, d.m.th. ata që kanë paraprirë në të mira e ata janë Sahabët – *Allahu qoftë i kënaqur prej tyre* – dhe prej atyre që i pasojnë ata në mirësi deri në Ditën e Kijametit.

Pra, këta janë Selefët, dhe përkatësia me Selefizëm është përkatësi tek ata. Nëse ne themi Menhexhi i Selefëve, atëherë është detyrë për çdo Musliman, mbi çdo nxënës dije, që Selefizmin ta ketë Menhexhin e tij, kjo d.m.th që ti merr nga Libri i Allahut dhe nga Suneti i të Dërguarit të Tij – *sal-lAllahu alejhi ue sel-lem*.

Marrim nga Libri i Allahut duke ju bindur urdhreve të Allahut në Librin e Tij ku thotë:

﴿اتَّبِعُوا مَا أُنزِلَ إِلَيْكُمْ مِّن رَّبِّكُمْ وَلَا تَتَّبِعُوا مِن دُونِهِ أَوْلِيَاءَ قَلِيلًا مَّا تَذَكَّرُونَ﴾

“Ndiqni atë që ju është zbritur nga Zoti juaj (Kuranin dhe Sunetin) e mos ndiqni diçka (që nuk e ka zbritur Allahu), mos ndiqni urdhrat e euliave tuaj (të cilët ju urdhërojnë që ti bëni shirk Allahut...), Sa pak që ktheheni tek e vërteta!”²

Po ashtu ajetet tjera:

﴿وَأَعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا﴾

“Të gjithë mbahuni fort për litarin e Allahut (Kuranin) dhe mos u përçani!”³

Si dhe Fjala e Tij – *SubhaneHu ue Te’Ala*:

﴿وَأَنِيبُوا إِلَىٰ رَبِّكُمْ وَأَسْلِمُوا لَهُ مِن قَبْلِ أَن يَأْتِيَكُمُ الْعَذَابُ ثُمَّ لَا تُنصَرُونَ﴾

“Kthehuni tek Zoti juaj (me pendim) dhe nënshtrojeni Atij, para se t’ju vijë dënimi sepse atëherë nuk do të mund t’ju ndihmojë askush.”⁴

² El-Araf, 3

³ Ali-Imran, 103.

⁴ Ez-Zumer, 54.

Si dhe ajete të tjera veç këtyre.

﴿أَسْتَجِيبُوا لِرَبِّكُمْ مِّن قَبْلِ أَن يَأْتِيَ يَوْمٌ لَّا مَرَدَّ لَهُ مِنَ اللَّهِ مَا لَكُم مِّن مَّالٍ يَوْمَئِذٍ وَمَا لَكُم مِّن نَّكِيرٍ﴾

“Përgjigjuni thirrjes së Zotit tuaj, para se të vijë Dita, të cilën Allahu nuk e kthen më. Atë Ditë ju nuk do të keni kurrfarë strehimi (që t’ju shpëtojë prej dënimit) dhe nuk do të mund ta ndryshoni (atë gjendje).”⁵

Ne kapemi pas Sunetit të Dërguarit të Allahut – *sal-lAllahu alejhi ue sel-lem* –, sepse Allahu – ‘Azze ue Xhel-le – na e obligoi neve këtë: që ta pasojmë të Dërguarin e Tij – *salauatuLlahi ue selamuHu alejhi*.

Sikurse dëshmojmë për Allahun që është i Vetëm, i Vetëm që meriton adhurimin, me fjalën tonë: “Dëshmoj se nuk ka të adhuruar tjetër me të drejtë përveç Allahut”, po ashtu dëshmojmë për të Dërguarin e Allahut – *sal-lAllahu alejhi ue sel-lem* – se vetëm atij i ka zbritur shpallja dhe vetëm ai duhet të pasohet.

Pra nuk lejohet të pasojmë askënd tjetër veç tij – *salauatuLlahi ue selamuHu alejhi*.

﴿مَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا﴾

“Çfarëdo që t’ju japë i Dërguari, merreni atë, e çfarëdo që t’ju ndalojë, hiqni dorë prej saj.”⁶

Allahu – Xhel-le ue ‘Ala – thotë:

⁵ Esh-Shura, 47.

⁶ El-Hashr, 7.

﴿وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا مُؤْمِنَةٍ إِذَا قَضَىٰ اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا أَنْ يَكُونَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ﴾

“Nuk i takon asnjë besimtari apo besimtareje, që kur Allahu dhe i Dërguari i Tij vendosin për një çështje, ata të zgjedhin në atë çështje (diçka tjetër përveç urdhërit të Allahut dhe të Dërguarit të Tij).”⁷

Nëse vendos Allahu dhe i Dërguari i Tij një çështje, atëherë nuk i lejohet askujt që të zgjedhë diçka tjetër kur i vjen urdhri i Allahut dhe të Dërguarit të Tij, sepse i Dërguari i Allahut – *sal-lAllahu alejhi ue sellem* – nuk urdhëron veçse me atë që ka urdhëruar Allahu – *SubhaneHu ue Te’Ala*.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ﴾

“O ju që besoni! Bindjuni Allahut, bindjuni të Dërguarit”⁸

﴿فَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِظًا﴾

“Ne nuk të kemi dërguar ty (o Muhamed), si rojë për ata.”⁹

Si dhe ajete të tjera.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَجِيبُوا لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ إِذَا دَعَاكُمْ لِمَا يُحْيِيكُمْ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَحُولُ
بَيْنَ الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ وَأَنَّهُ إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ وَاتَّقُوا فِتْنَةً لَا تُصِيبَنَّ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْكُمْ خَاصَّةً
وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾

⁷ El-Ahzab, 36.

⁸ En-Nisa, 59.

⁹ Esh-Shura, 48.

“O ju që besoni, bindjuni Allahut dhe të Dërguarit kur ju thërret drejt (Hakut) asaj që ju jep jetë. Dhe ta dini se Allahu vendos pengesë midis njeriut dhe zemrës së tij dhe se tek Ai do të mblidheni të gjithë! Ruajuni belasë (sprovimit), e cila nuk godet vetëm zullumqarët; dhe ta dini se Allahu dënon ashpër!”¹⁰

Andaj, bindja ndaj Allahut dhe ndaj të Dërguarit të Tij është detyrë për ne, bijtë e Ademit.

Nëse përplasen tek ty dy urdhra: urdhri i Allahut dhe urdhri i krijesave, pa marrë parasysh a është kjo krijesë në ndonjë grupacion, apo në ndonjë parti (hizb), apo kudo qoftë, apo ka ndonjë akide, d.m.th. akide të devijuara sikurse Akideja Sufije, apo Akideja Xhehmije, të cilët i mohojnë Emrat e Allahut dhe Cilësitë e Tij.

Apo ka Akiden e Mutezilëve të cilët thonë se Kurani është i krijuar dhe thonë se robi i krijon vetë veprat e tij dhe thonë se Allahu nuk do të shihet në Akhired.

Apo ka besimin e Rafidive, të cilët e shajnë Ebu Bekrin dhe Umerin, i shajnë edhe Sahabët e tjerë – Allahu i Lartësuar qoftë i kënaqur me ta – apo mbi cilëndo akide qoftë prej akideve të devijuara, sikurse Akideja Ikhuanije, apo Teblige, e tjera (si këto) prej thirrjeve të cilat kanë përzier në partinë dhe në menhexhin e tyre midis hakut dhe batilit.

Për sa i përket hakut ne do e marrim atë por jo nga Ikhuani, porse problemi është se ata e përzier hakun me batilin (të kotën), Allahut i kërkojmë ndihmë. Ata heshtën ndaj shirkut që i bëhet Allahut, e adhuruan Allahun me bidate...

Tabligsat po ashtu, Sururitë po ashtu kanë gabime, Kutbijtë po ashtu kanë gabime.

Është detyrë që të largohemi nga të gjitha këto grupe, dhe të pasojmë Librin e Allahut dhe Sunetin e të Dërguarit të Tij – sal-lAllahu alejhi ue sel-lem.

Dikush mund të thotë: si ta pasojmë Librin e Allahut kur të gjithë njerëzit e komentojnë atë sipas tekave dhe ëndjeve të tyre? Dhe thonë se interpretimi i Kuranit është ashtu siç e interpretuan ata.

¹⁰ El-Enfal, 24 - 25.

Përgjigja është:

Komentimin e Kuranit duhet ta marrim nga Suneti, nga komentimi i Sahabëve dhe nga komentimi i Tabi'inëve, të cilët morën nga Sahabët, ky është tefsiri të cilin e kemi detyrë ta marrim, ndërsa tefsiri që kundërshton këtë tefsir nuk lejohet të merret kategorikisht. Kështu është edhe bindja ndaj të Dërguarit – sal-lAllahu alejhi ue sel-lem –, pra nuk lejohet që të kapemi pas bidateve, dhe çdo bidat e refuzojmë.

I Dërguari –sal-lAllahu alejhi ue sel-lem–një ditë pasi që fali namazin e sabahut, i këshilloi shokët e tij me një këshillë prej së cilës u rrënoqethën zemrat dhe lotuan sytë, ata thanë: kjo ngjan si këshilla e atij që të jep lamtumirën, prandaj na këshillo!

Ai tha:

أَوْصِيَكُمْ بِتَقْوَى اللَّهِ وَالسَّمْعِ وَالطَّاعَةِ وَإِنْ تَأَمَّرَ عَلَيْكُمْ عَبْدٌ حَبَشِيٌّ فَاسْمَعُوا لَهُ وَاطِيعُوا
وَعَلَيْكُمْ بِسُنَّتِي وَ سُنَّةِ الْخُلَفَاءِ الرَّاشِدِينَ الْمَهْدِيِّينَ عَضُّوا عَلَيْهَا بِالتَّوَّاجِدِ وَإِيَّاكُمْ وَ
مُحَدَّثَاتِ الْأُمُورِ فَإِنَّ كُلَّ مُحَدَّثَةٍ بِدْعَةٌ وَكُلَّ بِدْعَةٍ ضَلَالَةٌ. وَ فِي رَوَايَةٍ: وَكُلَّ ضَلَالَةٍ فِي
النَّارِ

“U porosis juve që të keni tekua. Dhe të dëgjoni e të bindeni edhe nëse keni prijës një rob nga Etiopia, dëgjojeni dhe bindjuni atij. Kapuni pas Sunetit tim dhe Sunetit të Prijësve të Drejtë e të Udhëzuar, mbërthejeni atë (Sunetin) me dhëmballë, dhe largohuni nga gjërat e shpikura, sepse çdo shpikje është bidat, dhe çdo bidat është humbje.”

Dhe në një transmetim tjetër: “Dhe çdo devijim është në zjarr.”¹¹

¹¹ Nga hadithi i Irbad Bin Sarijeh, transmeton Ahmedi, [4/126], Ebu Daudi [4607], Ibën Maxheh [42], Tirmidhiu [2676], saktësoi Imam Albani në “Iruaul Galijl,” [2455].

Pra, o robërit e Allahut! Allahu na ka urdhëruar neve që ta pasojmë Librin e Tij, dhe Allahu na urdhëroi neve që ta pasojmë Sunetin e të Dërguarit të Tij.

Nëse dikush nga nxënësit e dijes gjen dikë që e fton atë për në Hizbije, apo për në Sufizëm, apo për në Rafidizëm, apo në çdo menhexh prej menhexheve të ndaluara e të shpikura... Atëherë le ti thotë atij: Çfarë argumenti ke ti për këtë çështje nga Libri i Allahut dhe nga Suneti i të Dërguarit të Allahut – sal-lAllahu alejhi ue sel-lem?

Kështu pra, ai kërkon prej tij argument., porse padyshim që ata nuk kanë dije dhe nuk bëjnë tjetër vetëm se pasojnë njerëzit pa argument.

Ndërsa Allahu – SubhaneHu ue Te’Ala- na e ndaloi neve pasimin e njerëzve pa patur argument, përveç nëse këta njerëz janë nga dijetarët e hakut dhe Sunetit, pra ne i pasojmë ata jo duke bërë taklid (pasim verbazi), porse për shkak se ata ndjekin atë që e vërteton Libri i Allahut dhe Suneti i të Dërguarit të Tij – sal-lAllahu alejhi ue sel-lem.

Pra, o robërit e Allahut! Është detyrë për ne që të punojmë me këto tre gjëra dhe mos ti kapërcejmë ato:

I pari është: Libri Allahut.

I dyti është: Suneti i të Dërguarit të Allahut –sal-lAllahu alejhi ue sel-lem. Suneti i të Dërguarit të Allahut –sal-lAllahu alejhi ue sel-lem – e shpjegon Kuranin.

Allahu – SubhaneHu ue Te’Ala – i thotë të Dërguarit të Tij – sal-lAllahu alejhi ue sel-lem:

﴿وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الذِّكْرَ لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ﴾

“Dhe ta zbritëm ty (o Muhamed) Kuranin me qëllim që t’u shpjegosh njerëzve atë që është shpallur për ta (prej urdhëresave, ndalesave...).”¹²

¹² En-Nahl, 44.

E treta është: Puna e Selefëve të devotshëm. Ne e kemi detyrë ta studiojmë rrugën e Selefëve të devotshëm në librat e historisë, në librat që i kushtuan rëndësi fjalëve të tyre, kuptimit të tyre (fikhut), akides dhe veprave të tyre, pasi që t'i studiojmë këto libra, i përmbledhim ato.

Ti o nxënës dije, e ke obligim që ti frikësohesh Allahut për veten tënde! Dhe të pasosh rrugën e Selefëve të devotshëm: ta pasosh metodologjinë e të Dërguarit – sal-lAllahu alejhi ue sel-lem – në të cilën ishte ai dhe shokët e tij, në mënyrë që të shpëtosh, të shpëtosh veten tënde, të shpëtosh nga zjarri, që të arrish Kënaqësinë e Allahut – SubhaneHu ue Te’Ala –, të fitosh Xhenetin.

Ai që hyn në të (Xhenet) nuk vdes kurrë, do të gëzojë shëndet të plotë e nuk do të sëmuret, do të jetë i ri e nuk do të plakët, nuk do t’u vjetrohen rrobat e tyre dhe nuk do përfundojë rinia e tyre.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَلْتَنْظُرْ نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ لِغَدٍ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ نَسُوا اللَّهَ فَأَنْسَاهُمْ أَنْفُسَهُمْ أُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ لَا يَسْتَوِي أَصْحَابُ النَّارِ وَأَصْحَابُ الْجَنَّةِ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمُ الْفَائِزُونَ﴾

“O ju që besoni, frikësojuni Allahut dhe çdo njeri le të shikojë se çfarë ka përgatitur për të nesërmen (Ditën e Kijametit)! Kijeni frikë Allahun, sepse Ai di çdo gjë që ju bëni! Mos u bëni si ata që e harruan Allahun, kështu që Ai i bëri të harronin (punët që iu bënë dobi atyre)! Pikërisht ata janë të shkatërruarit (në Ditën e Kijametit). Nuk janë të barabartë banorët e Xhehenemit dhe banorët e Xhenetit; banorët e Xhenetit do të jenë të fituarit.”¹³

Kjo ishte një porosi e përmbledhur, një këshillë e përmbledhur me të cilën ju këshillova juve. Pra mësojeni përmendësh këtë, o vëllezër! Kuptojeni atë nëse kërkon shpëtimin! Pra shpëtimi qëndron në pasimin e asaj që Allahu ja zbriti të Dërguarit të Tij – sal-lAllahu alejhi ue sel-lem – Kuranin dhe Sunetin.

¹³ El-Hashr, 18-20.

Shpëtimi qëndron vetëm në këto dyja dhe çdo gjë tjetër veç tyre është shkatërrim.

Unë po ju tregoj një ngjarje: “Erdhi delegacioni i Temijmëve tek i Dërguari Allahut – sal-lAllahu alejhi ue sel-lem – pasi që ai përfundoi takimin me ta dhe u bënë muslimanë:

Ebu Bekri tha: “Caktoje filanin kryetar të tyre.”

Ndërsa **Umer ibnul Khatabi** tha: “Caktoje filanin (tjetër) kryetarin e tyre.”

Atëherë **Ebu Bekri** i tha Umerit: “Nuk deshe tjetër vetëm se të më kundërshtojë mua.”

Umeri tha: “Nuk desha të të kundërshtoja.”

Në këtë moment u grindën derisa i ngritën zërat në praninë e të Dërguarit të Allahut – sal-lAllahu alejhi ue sel-lem.

Atëherë, Allahu i shpalli të Dërguarit të Tij:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْدُمُوا بَيْنَ يَدَيِّ اللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾

“O ju që besoni! Mos i paraprini Allahut dhe të Dërguarit të Tij”¹⁴

¹⁴ (El-Huxhurat, 1) – Hadithin e transmeton Bukhari, 4367.

Dhe në një lexim tjetër:

﴿لَا تُقَدِّمُوا بَيْنَ يَدَيِّ اللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾

“Mos i jepni përparësi askujt ndaj Allahut dhe të Dërguarit të Tij”¹⁵

Të dyja leximet janë të sakta. Mos i paraprini ju me vetet tuaja e as mos i jepni përparësi ndonjë tjetri.

Pra le të edukohemi me Librin e Allahut, dhe me Sunetin e të Dërguarit të Allahut – sal-lAllahu alejhi ue sel-lem.

Nëse na vjen urdhri i Allahut – ‘Azze ue Xhel-le – ne e pranojmë atë, nëse na vjen urdhri nga i Dërguari – sal-lAllahu alejhi ue sel-lem – ne e pranojmë atë.

Dhe nuk lejohet që të nxjerrim justifikime e nuk themi që filani është më i ditur se ne, kështu që ne e pasojmë atë sepse ai është më i ditur se ne.

Ky justifikim nuk të shpëton ty përpara Zotit tënd – SubhaneHu ue Te’Ala.

UAllahi nuk të shpëton ty tek Allahu kur ti do të qëndrosh përpara Tij i kërcënuar, i vetëm. Nuk të bën dobi as filani e as fisteku.

Allahu – SubhaneHu ue Te’Ala – na ka njoftuar neve për atë personin që filloi ta pranonte Islamin¹⁶, ndërkohë i erdhi shoku i tij dhe i tha: “Fytyra ime e ka haram fytyrën tënde, derisa ti të shkosh tek Muhamedi, t’i shkosh nga pas, ta tërheqësh atë prej rrobash, ta pështysh midis dy syve dhe t’ia shkelësh këmbën. Përndryshe unë nuk jam shoku yt.”

Kush ishte ky?!

¹⁵ El-Huxhurat, 1

¹⁶

﴿وَيَوْمَ يَعِضُ الظَّالِمُ عَلَى يَدَيْهِ يَقُولُ يَلَيْتَنِي أَتَّخَذْتُ مَعَ الرَّسُولِ سَبِيلًا﴾^{٢٧} ﴿يَوْمَئِذٍ لَّيْتَنِي لَمْ أَتَّخِذْ فُلَانًا خَلِيلًا﴾^{٢٨}
﴿لَقَدْ أَضَلَّنِي عَنِ الذِّكْرِ بَعْدَ إِذْ جَاءَنِي وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِلْإِنْسَانِ خَذُولًا﴾

“Atë Ditë zullumqari do të kafshojë duart e veta, duke thënë: “Ah, sikur ta kisha marrë rrugën (e drejtë) me të Dërguarin! Ah, sikur të mos e kisha bërë filanin mik! Ai më devijoi mua nga Kurani pasi që më kishte ardhur!” Në të vërtetë, shejtani e braktis gjithmonë njeriun në çastin e nevojës.” El-Furkan, 27-29.

Ubej bin Khalef ja thotë këtë Ukbeh bin ebij Muijt.¹⁷ Kështu ai shkoi tek Profeti – sal-lAllahu alejhi ue sel-lem –, e tërhoqi atë prej rrobe, e pështyu në fytyrë dhe ia shtypi këmbën e tij. Prandaj ai u ndëshkua dhe përfundimi i tij ishte zjarri.

Ai ishte prej robërve të betejës së Bedrit, dhe kur ishin në mes të rrugës, i Dërguari – sal-lAllahu alejhi ue sel-lem – urdhëroi Ali ibën ebi Talib-in që ta vriste atë.

Atëherë ai tha: “O Muhamed! Kush do të kujdeset për fëmijët e mi?”

Tha: **“Atyre iu takon zjarri.”**

Pastaj iu tha shokëve të tij, pra, u kthye nga shokët e tij dhe tha: **“Ky më erdhi një ditë, kur unë isha duke u falur në xhami, dhe ma shtypi kokën me këmbë, derisa për pak sa nuk më dolën sytë nga vendi.”**

Pra, ai e urdhëroi Ali ibën ebi Talib-in dhe e vrau atë, pastaj e urdhëroi Zubejrin dhe ai e vrau Nedr bnul Harithin, kështu Allahu i bëri triumfues kundër tyre.¹⁸

¹⁷ Dijetarët e tefsirit kanë mospajtime rreth kuptimit të Fjalës së Tij: **“Zullumqari”** dhe rreth fjalës **“Filanin.”** Disa prej tyre thonë: me fjalën **“Zullumqari”** ka për qëllim Ukbeh bin ebij Muijt, sepse ai u bë renegat pasi që e pati pranuar Islamin, e bëri këtë duke kërkuar të kënaqë Ubej bin Khalef-in, ndërsa disa thonë që me fjalën **“Filanin”** ka për qëllim Ubej-in, ndërsa disa të tjerë thonë: me fjalën **“Filanin”** ka për qëllim shejtanin.

Na ka treguar Ibën Humejdi, tha: na ka treguar Xheriri, nga Mugijrah, nga Shabij, në lidhje me Fjalën e Tij: **“Ah, sikur të mos e kisha bërë filanin mik!”** tha: Ukbeh ibën ebij Muijt ishte miku i Umejeh bin Khalef-it, kur Ukbeh e pranoi Islamin, Umejeh i tha: “Fytyra ime është harram për fytyrën tënde nëse ti e pason Muhamedin, prandaj ai mohoi (doli nga Islami), pra, ky është që thotë: **“Ah, sikur të mos e kisha bërë filanin mik!”** (Tefsiri i Taberit, 19/262).

¹⁸ El-Bidajeh ue en-Nihajeh, vëll, 3. Vrasja e en-Nedr bnul Harith dhe e Ukbeh bin ebij Muijt, Allahu i mallkoftë.

Pra, o robi Allahut! Nëse ti e kundërshton Allahun dhe të dërguarin e Tij për t'ju bindur filanit për shkak se ke ndonjë dobi prej tij, apo se je futur në atë hizb dhe frikësohesh se mos të humbet, dmth nëse ti largohesh prej tyre, të humbasin dobitë që do të përfitoje prej hizbit të tyre, dhe nëse ata do të fitonin dhe do të triumfonin, ti do të arrije nëpërmjet tyre udhëheqje apo do të fitoje ndonjë ministri, apo do të fitoje principatën, apo do të fitoje pasuri e të ngjashme me këto. Atëherë kije frikë Allahun për veten tënde, dhe dije se Allahu të gjithë robërit i ka nën mbikëqyrje.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ﴾ ﴿١٠٢﴾ ﴿وَأَعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا﴾

“O ju që besoni! Kijeni frikë Allahun ashtu si i takon Atij dhe vdisni vetëm duke qenë muslimanë! Të gjithë mbahuni fort për litarin e Allahut (Kuranin) dhe mos u përçani!”¹⁹

E deri në fund të këtyre ajeteve.

Kjo është këshilla ime për ju o vëllezër:

Nëse dy urdhra bien ndesh: urdhri Allahut dhe i Dërguarit të Tij, me urdhrin e filan presidenti, apo me urdhrin e filan ministri, apo me urdhrin e filan princi, apo me urdhrin e filan shejkhu, apo me urdhrin e udhëheqësit të hizbit e të ngjashme me këto, pra, nëse ty të vijnë dy urdhra, urdhri i Allahut dhe i të Dërguarit të Tij dhe urdhri i dikujt tjetër atëherë ti..., atëherë ti je përpara sprovimit dhe testimit, nëse ti i bindesh Allahut dhe kundërshton çdokënd përveç Tij, atëherë padyshim që Allahu – SubhaneHu ue Te’Ala– do të bëjë ty rrugëdalje prej të gjithë njerëzve.

¹⁹ AliImran, 102 - 103.

Me të vërtetë që robi nëse e veçon Allahun me adhurim dhe i mbështetet Atij, i beson Atij dhe përpqet të fitojë Kënaqësinë e Tij, atëherë sikur ti thurnin kurthe atij banorët e qiejve dhe të tokës, nuk do të mund ti bënin asgjë përveç asaj që ka shkruajtur Allahu.

Pra o robi Allahut! Unë të këshilloj ty dhe veten time që ta kemi frikë (tekua) Allahun. UAllahi unë mundohem për të mirën tuaj, uAllahi unë jam këshillues për ju, uAllahi unë jam këshillues për ju, pasha Zotin e kësaj shtëpie.

I them këto fjalë dhe e lus Allahun të më fali mua dhe ju dhe të gjithë muslimanët.

Përktheu: Muhamed Kallashi

6 Dhul-Hixheh 1436 H

20 Shtator 2015